

ANG DILI MAAYO NGA WEBSITE

Nahadlok si
Kevin nga
makig-istorya
ni Mama.

Ni Kevin Kinney

(Gibase sa usa ka tinuod nga istorya)

Kini nga istorya nahitabo sa USA.

Milingi si Kevin samtang naglingkod sa iyang computer chair. Gituplok niya ang bisan unsa nga mga tuplokanan sa keyboard.

"Ma, pwede pa ba gihapon kong modula og racing game?" mitawag siya.

Si Mama mitan-aw gikan sa kusina. "Kon mahuman na nimo ang imong homework."

Nanghupaw si Kevin. Unsaon kaha niyang makapokus sa homework? Hapit na niya maabot ang sunod nga lebel sa paborito niyang computer game. Ug ang iyang homework mao ang, ah, *homework*.

Naghunahuna siya nga ang importante masugdan lang niya kini. Mi-scroll siya ngadto sa usa ka website. Segurado nga dili kaayo kini nindot kay sa racing game.

Dayon nakakita si Kevin og usa ka link. Gi-klik niya kini. Ang link mihatod niya ngadto sa website nga may mga litrato sa mga tawong walay mga sinina.

Dili ni maayo, naghunahuna siya. *Kinahanglan mobiya ko ani*. Milingi si Kevin dapit sa iyang abaga. Walay nagtan-aw niya. Mitan-aw siya og pipila pa ka dugang nga litrato. Nakuryuso ra siya.

Nagsugod si Kevin sa pagbati og medyo dili maayo. Gisirado dayon niya ang website. Nankingamot siya nga mobalik sa iyang homework. *OK ra to*, naghunahuna si Kevin. *Diyotay ra nga litrato ang akong nakita*. Apan ang dili maayong pagbati wala mahanaw.

Mibati si Kevin nga kinahanglan siyang makig-istorya ni Mama mahitungod sa website. Apan nahadlok siya. Unsa kaha kon masuko siya?

Nianang pagkabii, human sa panihapon, gitabangan ni Kevin ang iyang Mama sa paghugas sa mga plato.

"OK ra ba ka?" Nangutana si Mama.

"Oo," miingon si Kevin.

Apan dili siya OK. Mibati siya nga daw kahilakon. Mibalik ang pagbati nga kinahanglan niyang sultihan ang iyang Mama. Apan nahadlok gihapon si Kevin.

Langitnong Amahan, palihog tabangi ko, hilom siyang nag-ampo. Miarang-arang na ang iyang gibati.

"Pwede ba kong makig-istorya nimo?" Nangutana si Kevin.

"Siyempre," miingon si Mama. "Unsa man ang gusto nimong iistorya?"

Mitan-aw si Kevin sa sawog. Dili siya segurado kon unsaon sa pagsugod. "Dihang naghimo ko sa akong homework, mitan-aw ko sa usa ka website nga dunay mga litrato sa mga tawo nga walay mga sinina. Nakuryuso ra ko. Apan karon dili ko makalimot sa akong nakit-an."

"Nalipay ko nga gisultihan ko nimo," miingon si Mama. Gigakos niya si Kevin. "Ang kakuryuso normal ra. Nasayod ka nga kadtong mga butanga dili maayo, ug dili to nimo angay nga tan-awon. Apan ang maayong butang mao nga nagmatinoron ka. Karon mas maayo na ang imong gibati tungod kay gitug-anan ko nimo."

"Wala ka masuko?" Nangutana si Kevin.

"Siyempre wala," miingon si Mama. "Pinangga ka nako. Gusto kong motabang nimo. Ug mao usab ang Langitnong Amahan. Siya sa kanunay makatabang nimo sa paghimong husto sa mga butang."

Ang ngil-ad nga pagbati nawala na kang Kevin.

"Nahadlok kong motug-an nimo," miingon siya. "Apan mas maayo na ang akong gibati human ko nag-ampo."

"Ingon og ang Espiritu Santo nagtabang nimo nga magmaisogon!" Miingon si Mama.

Si Kevin *mibati* og kahupay ug kalinaw dihang nag-ampo siya. Apan bisan sa wala pa siya mag-ampo, gibati na niya nga kinahanglan siyang makig-istorya ni Mama.

"Tingali ang Espiritu Santo nagtabang nako sa tibuok panahon," miingon si Kevin. "Gisultihan ko niya nga dili maayo ang mga litrato. Ug Iya kong gisultihan nga kinahanglan sultihan teka sa unsay nahitabo."

"Kanunay ko nga ania kon nagkinahanglan ka nga makigsulti nako og sama niini," miingon si Mama. "Dili ko masuko. Magtinabangay ta sa paghimo og maayong plano sa computer."

Mipahiyom si Kevin. "Daw nindot kana nga ideya para nako." ●